

Příklady hmyzích invazí a jejich řešení, resp. neřešení

V ČR naoktrojované a vnučované bezzásahové přírodní procesy jsou základním prostředkem ideologů výroby virtuální divočiny. Zločinnou bezzásahovost prosazují současní lídři uskutečňované „ochrany přírody“ (MŽP, AOPK, Správa NP Šumava, ...), kteří mají **obrovské pravomoci, avšak bez veřejné kontroly a s nulovou odpovědností ! Uvedenou zločinnost má potvrdit a dále umožnit jednoučelová novelizace zák. o ochraně přírody a krajiny v ČR** (kde bezzásahové přírodní procesy chtějí uplatnit na polovině zkulturněných, ale chráněných území). **Žádoucí ekologická stabilita musí vycházet z reflektování vzrůstající stresových faktorů, zejména vysoušení, ale i patogenů, rozšiřování invazních a expanzivních druhů, tedy z ekosystémové asistenční pomoci. Obhájci uvedených potřeb jsou však na příslušných postech státní správy programově likvidováni, což je typické pro všechny ideologie !!!**

O dnes již klasickém naoktrojování epidemického rozšiřování kůrovce na Šumavě k výrobě fabulované virtuální divočiny v chráněném kulturním území, včetně rozsáhlých škod a nastupující ekologické nestability a neudržitelném vývoji jak environmentálním, tak ekonomickém a sociálním bylo napsáno již několik stovek stran, proto je stačí prolistovat.

Katastrofická pandemie kůrovce lýkohuba / Dendrococtus ponderosae ve Skalických horách v USA a Kanadě, znamenala národní pohromu, neboť vzhledem k rozsáhlosti území (stovky milionů hektarů) s mnoha národními parky. Protože se nestihlo jeho omezování, těží se stále ještě suché stromy na náhradní využití, ostatní suché se svázejí na hromady, kde se pálí. Jako jediný přínos kůrovcové kalamity se uvádí, že zachránila v Coloradu dřevařský a dřevozpracující průmysl. Jak z historie víme, ideology nelze poučit.

V krušnohorských lesích fatálně vzrostla problematika likvidace krušnohorských lesů kůrovcem - kloubnatko smrkovou / Gemmamyces piceae. Naštěstí se prvořadě zaměřuje na introdukovaný druh smrk pichlavý / Picea pungens a jen okrajově na domácí smrk ztepilý / Picea abies.

Novým invazním škůdcem dřevin v ČR je mšice smrková / Liosomaphis abietinum, zejména v městské prostředí (větší teplo i sucho), např. smrku stříbrného / Picea abies Argentea.

Lesy subtropického Středomoří, zejména Španělska, Francie a Korziky jsou aktuálně rozsáhle ohrožovány pavučinovou sítí housenek migrujícího motýlka borovčika jižního / Thaumetoptera pityocarpa, které způsobují rozsáhlé škody zejména na všech druzích borovic / Pinus, ale i cedrů / Cedrus, modřínů / Larix a douglasek / Pseudotsuga. Vzhledem ke klimatickému oteplování je jen otázkou času, kdy se borovčík rozšíří i do našich lesů !

Chrousti v CHKO Pálava (NPP Hodonínská doubrava) a PO Bzenecká dubrava jsou novým jevem. V r. 2012 způsobil požár lese u Bzence na 165 ha rozsáhlé škody (cca 27 mil. Kč). Nově zalesněné plochy v písčité oblasti tzv. Moravské Sahary jsou dnes likvidovány kalamitním žírem chrousta maďalového (Melolontha hippocastani) a to na 120 tis. ha jižně Bzence. Vlastní škody žírem chroustů zatím činí 15 - 20 mil. Kč (půdní larvy žerou kořeny vysazených stromků, dospělci listí a výhonky borovic, ve vazbě na jejich čtyřletý cyklus jejich rojení v průběhu května). Pracovníci státní ochrany přírody zakázali likvidaci populace milionů chroustů (postřikem či poprachem) - údajně vzhledem k potencionálnímu úhynu několika párů ptáků z jejich tisícové populace. Místostarosta Bzence Ivan Černý (nez.) jako správce lesů v majetku města Bzenec obviňuje orgány ochrany přírody z poškozování přírody a majitelů, proto bude škodu vymáhat, neboť způsob, jakým „ochránci přírody“ zasahují do dění v krajině zákazy činností, které byly po desetiletí až staletí obvyklé, vedou k šíření škodlivých invazivních druhů do lesů.